

РЕШЕНИЕ

№ 2950

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **10831** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба от "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] чрез юрисконсулт К. К. срещу Решение № Ж-562/ 06.10.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В едномесечен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя; 2. В едномесечен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично и не се представлява. По делото е постъпило становище от процесуалния му представител – юрк. К., с което жалбата се поддържа на всички изложени в нея основания и моли

съда за присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния си представител – юрк. К., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Шекер“ ООД, редовно уведомена, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11ИН-00-1391/07.07.2022 г. от „Шекер“ ООД срещу от "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД с искане за изместване на електромерно табло за имот с идентификатор 65927.502.24, [населено място].

В полученото становище от "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД се твърди, че на 03.12.2008 г. между „Шакер“ ООД, представлявано от г-н К. К. и "ОН България мрежи“ АД (понастоящем „Електроразпределение Север“ АД) е сключен Договор за присъединяване на обект на потребител към електроразпределителната мрежа № Г08-0921-Г08Н-0524/26.11.2008 г., в който са определени условията за присъединяване на обект „склад и офис“, с местонахождение С., [улица].

Мястото на присъединяване е определено в чл. 2 от сключения договор, а именно монтаж на трифазен електромер в електромерно табло на трафопост МТП 65. В чл. 9 от същия договор е посочено, че границата на собственост на електрическите съоръжения съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) са изходящите клеми на СТИ или изходящите клеми на разположените непосредствено след него предпазители или прекъсвач. В тази връзка електроразпределителното дружество твърди, че кабелът ниско напрежение, монтиран от МТП 65 до имота на клиента, не е собственост на "Електроразпределение Север", както и че дружеството е изпълнило ангажимента си по сключения договор като е монтирало СТИ на определеното в него място.

На 17.06.2022 г. в електроразпределителното дружество е постъпила молба с вх. № 6168000 за преместване на електромер с кодов номер: 32Z460001407088В на границата на имот с идентификатор 65927.502.24, тъй като към този момент СТИ на клиента се намира в мачтов трафопост, находящ се в поземлен имот 65927.68.15 собственост на „Самосвални превози-ВБ“, който е ограден с масивна ограда и портал, което прави невъзможен достъпа до автоматичния прекъсвач и измервателната точка.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-1934 от 03.10.2022 г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 274 от 06.10.2022 г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

С издаденото Решение № Ж-562/ 06.10.2022г. на КЕВР, предмет на настоящата съдебна проверка, е прието, че съществуващото положение на СТИ не отговаря на изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, както и на изискванията на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента

в електромерно табло. На "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД са дадени следните задължителни указания:

1. В едномесечен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя;.

2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Оспореното решение е издадено от компетентен орган – КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по ЗЕ.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Легална дефиниция на понятието "Средства за търговско измерване" се съдържа в §1, т. 58 от ДР на ЗЕ - „технически средства за измерване, които имат метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства и които се използват при продажбата на електрическа и топлинна енергия или природен газ“.

Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи в чл. 29, ал. 1 разпорежда, че когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал. 5 на чл. 29, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Правилно с оспореното решение е прието, че за да бъде спазено правилото на чл. 29, ал. 5, във връзка с ал. 1 от Наредба № 6, СТИ за имота на „Шакер“ ООД трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта.

Изискването на Наредба № 6, установено в чл. 29, ал. 5, за монтиране на електромерните табла до или на границата на имота на клиента, на място, определено

от оператора, е императивно.

В случая не е спорно, че СТИ за ПИ 65927.502.24, , находящ се в [населено място], се намира на значително разстояние от границата на имота, при това с ограничен до него достъп. При тази нормативна уредба и предвид установеното, то поставените нормативни изисквания не са спазени. В нормативната уредба не е посочено на какво разстояние следва да бъде монтирано СТИ, когато същото се монтира до границата на имота. Съдът приема, че изразът „до границата“ следва да се тълкува в непосредствена близост или възможно най-близо до границата на имота. От електроразпределителното дружество не са представени доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на по-близко разстояние до имотната граница, поради което съдът приема, че е налице несъответствие на местоположението на СТИ с императивните законови разпоредби на Наредба № 6, както и на ЗЕ.

Възражението, че измервателното устройство е поставено в съответствие със сключения между дружеството и потребителя първоначален договор, е неоснователно. Местоположението на СТИ следва да отговаря на действащите към настоящия момент нормативни изисквания. При подадено заявление за изместване на електрическото табло на имотната граница, електроразпределителното дружество е длъжно след извършване на съответните технически анализи и в случай че констатира несъответствие на местоположението на СТИ с действащите към момента на подаване на заявлението нормативни изисквания, да предприеме действия по преместването на СТИ на границата на имота на клиента или в непосредствена близост до нея.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, административен съд С.-град, III отделение 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] чрез юрисконсулт К. К. срещу Решение № Ж-562/ 06.10.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР .

ОСЪЖДА жалба "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД с ЕИК 104518621 със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], да заплати на КЕВР сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: